

РЕШЕНИЕ

№ 1577

гр. Плевен, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ст. Томов

при участието на секретаря МАРИНА Г. ЦВЕТАНОВА
като разгледа докладваното от Христо Ст. Томов Гражданско дело № 20224430102412 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Иск с правно основание чл. 124 ал. 1 от ГПК.

Постъпила е искова молба от Ц. Д. Т. от гр. *** против ***. В молбата се твърди, че ищцата е наследница на Т***, б. ж. на гр. *** , починала на 27. 04. 2010 год. Твърди се, че наследодателката на ищцата е притежавала имот № 1757 по плана на гр. *** , одобрен със заповед № 432 от 1972 год., представляващ незастроено дворно място по разписан лист, а по скица на *** представляващ поземлен имот № 1757, при граници: имоти № 1756, № 1774 и № 1758 и улица. Твърди се, че имотът е получен от Т*** като наследство и винаги се е ползвал от нея, а след нейната смърт от цялото ѝ семейство, като това ползване е продължило повече от 100 години. Твърди се, че и понастоящем имотът се намира във владение на ищцата. Твърди се, че преди около 4- 5 месеца при извършена справка в техническата служба на *** ищцата е установила, че процесният имот е изключен от регулацията и плана на града и понастоящем попада в КВС на землището на гр. *** в местността „Пасището“, собственост на ***. Твърди се, че ищцата не е получавала уведомление нито за промяна на плана, нито за промяна на предназначението,

нито за съставянето на акт за общинска собственост. Твърди се, че имотът е деклариран от ищцата в данъчната служба и през всичките години ищцата е заплащала дължимите се данъци за него. Ищцата счита, че имотът неправилно е актуван като общинска собственост и следва да бъде отписан от актовете книги на общината. Счита също така, че по отношение на имота е изтекла придобивната давност по чл. 79 от ЗС. В заключение ищцата моли съда да признае за установено по отношение на ответната община, че наследниците на Т***, б. ж. на гр. ***, починала на 27. 04. 2010 год., са собственици на процесния недвижим имот, както и да постанови отписване на имота от актовете книги за общинска собственост. Претендира присъждане на направените деловодни разноски.

В хода на производството ищцата е починала, поради което с разпореждане на съда от 23. 09. 2022 год. като ищци по делото са конституирани Н. Г. Т. и Д. Г. Б..

Ответникът ангажира становище, че исковата молба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено следното:

Безспорно по делото е, а и видно от приложеното удостоверение за наследници изх. № ГР- 09- 467/ 27. 04. 2022 год., издадено от Кметство гр. ***, че първоначалната ищца Ц. Д. Т. е наследница на Т***, б. ж. на гр. ***, починала на 27. 04. 2010 год.

От приложената скица № 667/ 28. 04. 2022 год., изготвена от ***, се установява, че по разписан лист като собственост на Т*** е отразен следният недвижим имот: поземлен имот с кадастрален № 1757- северозападно от кв. 70, който е извън регулацията на гр. *** и при съсед: имоти № 1756, № 1774 и № 1758 и улица.

От показанията на разпитаните в хода на съдебното дирене свидетели *** Г. и Венета Ердановска се установява, че описаният по- горе имот има наследствен характер и е бил ползван от наследодателката Т***, а след нейната смърт от нейните наследници. Свидетелите твърдят, че в имота са били садени фасул и царевица и от същия е била косена трева за домашните животни. Свидетелите посочват, че по отношение на този имот не е имало

претенции от други лица.

Безспорно по делото е, че понастоящем гореописаният имот представлява част от имот с идентификатор 73359.404.564 по КККР на гр. *** и е актуван като публична общинска собственост с акт № 11339/ 13. 08. 2021 год.

При така изложените обстоятелства съдът приема, че предявеният положителен установителен иск е процесуално допустим, а разгледан по същество- основателен. Правният интерес при установителния иск за собственост се поражда от твърдението за наличие на притежавано от ищеца право върху имот, чието съществуване е било отречено, или пораждането, респективно упражняването му е било осуетено от неоснователната претенция на насрещната страна в спора. Интерес от положителния установителен иск за собственост може да е налице, когато ищецът заявява самостоятелно право върху вещта, както и при конкуренция на твърдяни от двете страни вещни права върху един и същ обект. Такъв е и конкретният случай, при който съществува спор между страните относно въведения като предмет на делото процесен недвижим имот в землището на гр. ***. Както се посочи по- горе, от показанията на разпитаните свидетели, които кореспондират и с отразеното в разписния лист, се установява, че ищите и техните наследодатели винаги са владяли процесния недвижим имот непрекъснато, открито и необезпокоявано, като са липсвали претенции или спорове за имота от други лица. Упражняването на фактическа власт върху имота в продължение на десетки години, съчетано с намерението за своене, обосновава извода за притежаването от ищите на правото на собственост върху имота чрез предвидения в закона оригинален способ- придобивна давност. Не може да бъде приет за основателен довода на ответната община, че имотът е нейна собственост по силата на закона. Посоченото от общината придобивно основание по чл. 19 от ЗСПЗЗ е приложимо само по отношение на подлежащи на възстановяване земеделски земи, чието възстановяване не е заявено в законоустановените срокове. Налице е обаче константна съдебна практика, че не всички земи, които се намират извън регулационния план на населеното място имат земеделски характер. И след изключването им от регулация дворните места биха могли да запазят селищния си характер, да не бъдат включени в блок на ТКЗС, нито пък да бъдат причислени към

държавния поземлен фонд, както и да не бъдат отнети юридически и фактически от лицата, които ги владеят като дворни места. Такива земи не подлежат на възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, не могат да бъдат включени във фонда по чл. 19 от ЗСПЗЗ и за тях не е важала забраната на чл. 86 от ЗС в редакция до изменението в ДВ бр. 30/ 1990 год. като невключени във фонда на ТКЗС, за придобиването им по давност /в този смисъл решение № 96/ 15. 07. 2016 год. по гр. д. № 5835/ 2015 год. на I г. о. на ВКС, решение № 249 по гр. д. № 621/ 2010 год. на ВКС, I г. о., решение № 122/ 01. 10. 2019 год. по гр. д. № 3153/ 2018 год. на I г. о. на ВКС, решение № 145 от 16. 11. 2016 год. по гр. д. № 2412/ 2016 год. на I г. о., определение № 238 от 30. 05. 2022 год. по гр. д. № 994/ 2022 год. на I г. о. на ВКС и много други/. Настоящият случай попада в горната хипотеза, доколкото видно от данните по делото процесният имот не е бил внасян в ТКЗС и не е одържавяван и през всичките години е бил ползван от преките наследодатели на ишците. Следователно процесният имот не е от категорията на имотите, собствеността върху които подлежи на реституция по реда на ЗСПЗЗ, и съответно по отношение на него не е приложима разпоредбата на чл. 19 от ЗСПЗЗ. Оттам принадлежността на процесния имот към общинската собственост следва да бъде отречена.

В заключение може да се обобщи, че процесният имот е бил придобит вследствие изтекла давност и се явява собственост на наследниците на Т***, поради което предявеният положителен установителен иск по чл. 124 ал. 1 от ГПК се явява основателен и следва да бъде уважен.

С исковата молба е направено искане съдът да постанови отписване на процесния имот от актовете книги за общинска собственост на ***. Законът не предвижда възможността за предявяване на иск за отмяна на акт за общинска собственост. След постановяване на положително за ишците решение по иска за собственост неправилно актуваният имот следва да бъде отписан от актовете книги със заповед на кмета на ответната община съгласно чл. 64 от ЗОС. Доколкото това производство се развива след разрешаване на спора за материално право, то предявеното искане за отмяна на акта за общинска собственост, респ. за отписване на имота от актовете книги се явява процесуално недопустимо /така и определение № 15 от 16. 03. 2012 год. по ч. гр. д. № 335/ 2011 год. на I г. о. на ВКС/.

При този изход на делото и на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК ответникът

следва да бъде осъден да заплати на ищите направените деловодни разноси в размер на 1 150 лв.

По тези съображения Плевенският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника ***, ЕИК ***, с адрес: ***, представлявана от кмета ***, че наследниците на Т***, ЕГН *****, б. ж. на гр. ***, починала на 27. 04. 2010 год., са собственици на следния недвижим имот: поземлен имот от 640 кв. м. с кадастрален № 1757-северозападно от кв. 70, който е извън регулацията на гр. ***, при съседни имоти № 1756, № 1774 и № 1758 и улица и който имот понастоящем е част от имот с идентификатор 73359.404.564 по КККР на гр. ***, актуван като публична общинска собственост с акт № 11339/ 13. 08. 2021 год.

ОСЪЖДА ***, ЕИК ***, с адрес: ***, представлявана от кмета ***, да заплати на Н. Г. Т. от гр. Плевен, ЕГН *****, и Д. Г. Б. от гр. ***, ЕГН *****, направените деловодни разноси в размер на 1 150 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенския окръжен съд в 14-дневен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____